

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16895/2025
27.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Ковачевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Терезија Радуловић, адвокат из ..., ради деобе заједничке имовине и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2716/24 од 05.06.2025. године, у седници већа одржаној 27.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2716/24 од 05.06.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2716/24 од 05.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7169/22 од 21.06.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца власник $\frac{1}{2}$ покретних ствари наведених у овом ставу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужилци износ од 650.000,00 динара са затезном каматом почев од 08.03.2013. године до исплате, на име продајне цене непокретности уписане у лист непокретности број ... к.о. ..., њива 1. класе ..., парцела број ..., површине 1ха 39а 93м², на основу стицања у браку. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у ком је тужилца тражила да суд обавезе туженог да јој преда у супосед све наведене покретне ствари. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа од 650.000,00 динара на име продајне цене непокретности уписане у лист непокретности број ... к.о. ..., до траженог износа од 753.846,60 динара, те у делу тражене затезне камате на ту разлику. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у ком је тужилца тражила да суд утврди да је тужилца власник $\frac{5}{17}$ идеалног сувласничког дела на непокретностима уписаним у листу непокретности број ... к.о. ... ближе наведено у овом ставу. Ставом шестим изреке, обустављен је парнични поступак у делу у ком је тужилца предложила суду да развргне имовинску заједницу на целокупној заједничкој непокретној и покретној имовини која је у заједничком власништву тужилце и туженог, јавном продајом, деобом добијених средстава у складу са њиховим сувласничким уделима, те се одређује да ће

поступак у том делу да се настави по правноснажности одлуке пред надлежним судом по правилима ванпарничног поступка. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 668.791,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом осмим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у ком је тужиља потраживала затезну камату на досуђени износ накнаде трошкова поступка за период од пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2716/24 од 05.06.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у побијаном усвајајућем делу, делу којим је обустављен парнични поступак и делу којим је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка (став 1, 2, 6 и 7 изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби члана 171. став 1, 177, 178, 180. Породичног закона, утврђено је да су тужиља и тужени радом у току трајања заједнице живота у браку стекли предметне покретне ствари заједничким средствима и да је имајући у виду приходе у виду зараде коју је примала тужиља, али и њеног рада у домаћинству и бриге око деце и зараде туженог закључио да је удео парничних странака у стицању једнак, као и да потраживање тужиље на име продајне цене њиве 1. класе ..., по основу стицања у браку износи 650.000,00 динара што представља половину износа за које је земљиште отуђено и додељено купцу у извршном поступку, а по основу удела тужиље од $\frac{1}{2}$ дела у стицању наведеног земљишта као заједничке непокретне имовине.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Одлуке на које се позива ревидент нису донете у истој чињенично-правној ситуацији и њихово правно

дејство се не може протезати на конкретан случај, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.07.2012. године. Вредност предмета спора је износ од 3.134.626,00 динара (26.792 евра).

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**